

Bruxelles, 19. studenoga 2018.
(OR. en)

14409/18

SOC 714
EMPL 534
ECOFIN 1063
EDUC 429

NAPOMENA

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Odbor stalnih predstavnika / Vijeće
Predmet:	Provedba preporuke Vijeća o dugotrajnoj nezaposlenosti: ključne poruke Odbora za zapošljavanje – potvrđivanje ključnih poruka Odbora za zapošljavanje

Za delegacije se u prilogu nalaze ključne poruke Odbora za zapošljavanje o provedbi Preporuke Vijeća od 15. veljače 2016. o integriranju dugotrajno nezaposlenih osoba na tržište rada (*SL C 67, 20.2.2016., str. 1–5.*) koje Vijeće (EPSCO) treba potvrditi na sastanku 6. prosinca 2018.

Prilog 1.: Konačni zaključci Odbora za zapošljavanje o dugotrajnoj nezaposlenosti nalaze se u Dopuni 1. dokumentu 14409/18.

Prilog 2.: podaci o Preporuci o dugotrajnoj nezaposlenosti nalaze se u Dopuni 2. dokumentu 14409/18.

Provedba preporuke Vijeća o dugotrajnoj nezaposlenosti: ključne poruke Odbora za zapošljavanje za Vijeće EPSCO

Odbor za zapošljavanje 3. listopada 2018. u svim je državama članicama proveo drugo preispitivanje provedbe Preporuke Vijeća od 15. veljače 2016. o integriranju dugotrajno nezaposlenih osoba na tržište rada (prvo preispitivanje provedeno je 15. prosinca 2016.). Preispitivanje je provedeno u kontekstu poboljšanog stanja na tržištu rada diljem EU-a, čime se pomaže u ostvarenju boljih rezultata na tržištu rada za sve dugotrajno nezaposlene osobe.

Stopa dugotrajne nezaposlenosti 2017. iznosila je 3,4 % u cijelom EU-u, što je smanjenje u odnosu na 4,4 % iz 2015. Broj dugotrajno nezaposlenih osoba u EU-u nastavio je padati te je u 2017. iznosio 7,3 milijuna. Ohrabrujuće je da su stope od 2015. pale u svim državama članicama osim u Luksemburgu i Austriji, gdje je povećanje bilo zanemarivo. Najveće poboljšanje stopa dugotrajne nezaposlenosti zabilježeno je u Hrvatskoj i Španjolskoj. Stope dugotrajne nezaposlenosti razlikuju se od 1 – 1,5 % u Češkoj, Danskoj, Poljskoj, Švedskoj i Ujedinjenoj Kraljevini do 4,5 – 8 % u Cipru, Španjolskoj, Italiji i Slovačkoj te 15,3 % u Grčkoj. Unatoč tom poboljšanju, dugotrajna nezaposlenost i dalje predstavlja velik ljudski i gospodarski trošak za EU, a diljem EU-a i dalje su prisutne nejednakosti.

Odbor za zapošljavanje utvrdio je da se, iako su od prethodnog preispitivanja u 2016. sve države članice poduzele korake za provedbu Preporuke, razina provedbe razlikuje. Neke države članice u naprednoj su fazi, a druge moraju učiniti više kako bi provele ključne elemente Preporuke.

Odbor za zapošljavanje napomenuo je da je kapacitet javnih službi za zapošljavanje glavno pitanje koje je ključno za učinkovitu provedbu Preporuke u svim državama članicama. U nekim državama članicama prisutne su i izražene regionalne nejednakosti u radu javnih službi za zapošljavanje, koje je potrebno ukloniti.

Tijekom preispitivanja zabilježen je niz drugih, širih reformi koje mogu utjecati na integriranje dugotrajno nezaposlenih osoba na tržište rada, na primjer reforme sustavâ strukovnog obrazovanja i osposobljavanja.

U preispitivanju je istaknuta i pozitivna uloga financiranja iz Europskog socijalnog fonda (ESF) za rješavanje problema dugotrajne nezaposlenosti u nizu država članica.

Odbor za zapošljavanje također prima na znanje izvješće Odbora za socijalnu zaštitu iz 2018. u kojem je razmotren način na koji se socijalnim uslugama podupire integriranje na tržište rada radno sposobnog stanovništva koje je najudaljenije od tržišta rada. To izvješće sadrži niz relevantnih razmatranja. U njemu je zaključeno da su osobama isključenima s tržišta rada potrebni ne samo aktivni programi tržišta rada već i mjere kojima se uklanjaju prepreke socijalnoj uključenosti. U izvješću je navedeno i da se univerzalno ili onim osobama koje su najudaljenije od tržišta rada nudi širok raspon osobnih ciljanih socijalnih usluga i da se te usluge sve više pružaju integrirano.

Što se tiče četiriju glavnih područja Preporuke, Odbor za zapošljavanje želi navesti sljedeće:

U nizu država članica osiguravanje visoke stope **evidencije dugotrajno nezaposlenih osoba** usko je povezano s postavljanjem evidentiranja kao preduvjeta za dobivanje naknade. Čini se da je time uspješno stvorena stabilna veza između dugotrajno nezaposlenih osoba i javnih službi za zapošljavanje. Neke države članice uspostavile su politike namijenjene sprečavanju brisanja iz evidencije. Međutim, mnoge države članice još moraju poboljšati napore u pogledu dopiranja do neaktivnih osoba i razviti poticaje za evidentiranje i ostajanje u evidencijama pri službama za zapošljavanje, ako tih poticaja nema.

Preispitivanjem je potvrđeno da su dodatne usluge važne za dugotrajno nezaposlene osobe jer im na njihovu putu ka zaposlenju mogu zatrebati socijalne, zdravstvene i druge potporne mjere. Općenito su uloženi naponi za poboljšanje **koordinacije** među javnim službama za zapošljavanje, socijalnim službama i drugim pružateljima usluga. Neke države članice uvode IT rješenja za razmjenu informacija; druge uspostavljaju protokole suradnje. Ali koordinacija je i dalje glavni izazov za mnoge države članice zbog niza razloga, uključujući pitanja zaštite podataka, podjelu odgovornosti među institucijama i nedostatak resursa.

Nacionalni pristupi uspostavi **jedinstvene kontaktne točke** također se veoma razlikuju. Neke države članice u potpunosti integriraju relevantne usluge, ponekad putem fizičke „jedinstvene točke”, dok druge imaju jedno tijelo za koordinaciju koje povezuje i upućuje na druge institucije. Nadalje, nekoliko država članica imenovalo je tijelo koje bi trebalo biti jedinstvena kontaktna točka, ali još nisu uspostavile mjere za osiguravanje funkcioniranja tog tijela kao kontaktne točke putem koordinacije s drugim službama.

Sporazumi o integriranju na tržište rada ili jednakovrijedni instrumenti postoje u većini država članica. Neke su ažurirale postojeće alate kako bi se bolje odražavale potrebe dugotrajno nezaposlenih osoba. Potrebno je učiniti i više, posebno kad je u pitanju redovito preispitivanje pojedinačnih ocjena i njihovo ažuriranje, prema potrebi. To ažuriranje veoma je važno, ali ne događa se u svim državama članicama.

Države članice provode niz aktivnosti u okviru naslova **angažman poslodavaca**. Odbor za zapošljavanje primijetio je niz inovativnih pristupa: neke države članice imaju osoblje javnih službi za zapošljavanje posvećeno tom angažmanu, što je obećavajuće; druge kombiniraju subvencije za plaće s podučavanjem na radnom mjestu. Odbor za zapošljavanje sa zadovoljstvom iščekuje informacije o rezultatima tih mjera u budućnosti. U nekim državama članicama i dalje izostaje u većoj mjeri strateški oblikovan pristup partnerstvima s poslodavcima. Iako obično postoji suradnja sa socijalnim partnerima, u nekim slučajevima mogla bi biti bolje formalizirana i strukturirana, posebno na lokalnoj razini.

Praćenje Preporuke temelji se i na kvantitativnim podacima koji se prikupljaju uz potporu država članica. Drugo prikupljanje potpunih podataka na temelju okvira pokazatelja koji je razvio Odbor za zapošljavanje provedeno je u 2018. (sažetak rezultata priložen je ovim ključnim porukama). Sveukupno, u drugom krugu prikupljanja podataka vidljiv je znatan napredak u kvaliteti i cjelovitosti prikupljenih podataka. Države članice dodatno su poboljšale usklađenost svojih podataka sa specifikacijama iz okvira pokazatelja, čime su pokazale svoju predanost praćenju Preporuke. Prikupljenim podacima olakšava se izračun ključnih pokazatelja za većinu zemalja i dobra su početna točka za redovito praćenje napretka na godišnjoj osnovi. U prikupljanje podataka sljedeće godine uključit će se metodološka poboljšanja na temelju iskustva stečenog tijekom prvih dvaju krugova prikupljanja podataka (2017. i 2018.). Tim poboljšanjima pojednostavnit će se praćenje, smanjiti opterećenje država članica i olakšati tumačenje rezultata.

Unatoč napretku ostvarenom u praćenju potrebni su dodatni naponi. Države članice potiče se da poduzmu korake za poboljšavanje kvalitete i cjelovitosti podataka i da poboljšaju svoju sposobnost praćenja osoba nakon što izađu iz nezaposlenosti, na primjer upotrebom povezanih evidencija. Osiguravanjem potpunog skupa daljnjih podataka omogućilo bi se stjecanje jasnije slike o pružanju održivih ishoda dugotrajno nezaposlenima.
